

1. Waarom brengt Hanna Samuël naar Silo?!

Hanna heeft een wonder meegemaakt, een wonder van God. Jarenlang kon ze geen kind krijgen. Dat was een enorm verdriet, ze leed daaronder. En toen, op een dag, was ze met de hele familie in Silo, waar in die tijd de tempel van God was. De ark van God, een gouden kist met engelen daarbovenop, die stond daar opgesteld in de heilige tent, de tabernakel. God had gezegd: 'Op die ark, die heilige kist, daarop wil Ik wonen, dat is Mijn troon.' En rondom die tent, die tabernakel, waren wat gebouwen neergezet.

Daar, in Silo, in dat heiligdom, heeft Hanna gebeden. Ze heeft haar hart uitgestort, ze heeft gesméékt om een kind. En ze heeft het gezegd: 'HERE, als U mij een zoon geeft, dan zal ik hem aan U teruggeven. Ik zal hem aan U toewijden, zijn leven lang!' Na dat gebed had ze een gesprek met de oude hogepriester Eli. Eerst begreep hij haar niet. Maar later zei hij: 'Ga maar in vrede naar huis. De God van Israël zal u geven wat u van Hem gevraagd hebt.' En het is gebeurd!

Hanna hééft een zoon gekregen, en ze heeft hem Samuël genoemd, dat betekent: 'Gebedsverhoring.' En ze heeft zich ook aan haar belofte gehouden: ze heeft haar zoon toegewijd aan de HERE, de God van Israël. Ze heeft hem naar Silo gebracht, toen hij nog maar een jaar of drie, vier was. Ze heeft hem ondergebracht bij die oude hogepriester Eli. Maar nu de grote vraag: waaróm heeft ze dat gedaan?! Ja, natuurlijk, ze wilde Samuël toewijden aan God, maar waarom heeft ze hem naar Silo gebracht? Vandaag hebben we gelezen wat er allemaal gebeurde, daar in Silo. En dat liegt er niet om! De twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, gedragen zich echt als criminelen. Mensen worden bedreigd, ze moeten veel meer vlees van hun offerdieren afstaan dan wat de wet voorschrijft. En bovendien eisen de priesters vlees op wat bestemd is voor God Zelf. En als de mensen protesteren, dan worden ze bedreigd, met geweld. Bovendien lezen we dan ook nog in vers 22, dat ze slapen 'met de vrouwen die dienstdeden bij de ingang van de tent van ontmoeting'. Dus die tempel van God wordt een plaats van seksueel misbruik, op grote schaal. Er zijn geen woorden voor! Silo is een soort Sodom en Gomorra geworden!

Wij zijn nu gestopt bij vers 26, maar als je het hoofdstuk uitleest, dan gaat het over een man van God, een profeet, die door God naar Eli wordt gestuurd en die zegt: 'Eli, u was door God aangesteld om Hem te eren, maar u hebt Hem onteerd. Daarom zal God een andere familie aanstellen om Hem als priesters te dienen, en uw twee zonen, Hofni en Pinehas, zullen op één dag sterven.' Zo is het ook gegaan. Eli en zijn zonen zijn gestorven en het

ambt van hogepriester ging naar een andere familie, naar Zadok en nakomelingen.

Het volk maakte het mee, al die misstanden in Silo. En toch heeft Hanna haar zoontje Samuël híér gebracht. Waarom heeft ze hem eigenlijk niet naar die profeet gebracht, die die boodschap van God kwam overbrengen? Of bij iemand anders, iemand die dicht bij God leefde?

2. God blijft trouw, ook als mensen ontrouw zijn

Nee, Hanna heeft Samuël in Silo gebracht. Want dáár was de ark van God. Dáár had ze tot God gebeden en dáár had hij haar gebed verhoord. Dáár had God tot haar gesproken, tóch, via de hogepriester Eli, dat God haar gebed zou verhoren. De HERE is trouw, ook als mensen ontrouw zijn.

Zo is het in de kerk ook. De hele geschiedenis van de kerk laat zien dat het soms echt een puinhoop is. Wat zijn mensen vaak misleid met een onbijbelse boodschap. Ook in de kerk is er seksueel misbruik geweest, ook in de kerk hebben mensen hun macht misbruikt. En denk nóóit dat God het niet ziet! Hij

ziet het wel degelijk en Hij voert Zijn oordeel uit. Maar Hij blijft tóch werken door die kerk heen.

Natuurlijk kun je zeggen: 'Die kerk is niks meer! Ik begin een eigen groep, los van alles en iedereen.' Dat lijkt zó voor de hand liggend, maar hier, in dit hoofdstuk, wijst de Bijbel een andere weg. Kijk maar in vers 18: 'Maar Samuel diende voor het aangezicht van de HERE.' En het einde van vers 21: '... en de jonge Samuel werd groot bij de HERE.' Nota bene, in Silo, met al die misstanden, wordt Samuël toch groot 'bij de HERE'. Zo jong als hij is leeft hij dicht bij God. Ik vind dat zó mooi en zó bemoedigend! Dat kán dus: in een wereld vol zonde, vol onrecht en ook verleiding om méé te doen, in een wereld vol duisternis is hier een kind dat dicht bij de HERE leeft.

Zelfs als er dingen gruwelijk fout gaan, ook in de kerk, blijft God trouw. Hij roept hier een kind in Zijn dienst. Als ouders kan de angst je weleens om het hart slaan. Je denkt dan: 'Hoe moet mijn kind het volhouden om te geloven in een wereld waarin God zó uit beeld is, zó ver weg?' Maar laat je bemoedigen door de kleine Samuël. En door Hanna, die biddende moeder.

3. Nieuwe kleren: een herinnering aan je roeping

Hanna bidt, maar ze doet nog meer! Vers 19: 'Zijn moeder maakte van jaar tot jaar een klein bovenkleed voor hem en bracht hem dat, wanneer zij met haar man kwam om het jaarlijkse offer te brengen.' Samuël draagt priesterkleren, staat er in vers 18: 'Hij was een jongen, gekleed in een linnen priesterhemd.' Maar ja, hij groeit elk jaar weer uit die

kleren. En dan komt zijn moeder met nieuwe kleren, een nieuw bovenkleed.

Even tussen haakjes: Samuël behoorde dus tot de stam van Levi. Alleen Leviëten mochten priester zijn. De familie van Samuël woonde in de stam Efraïm, maar het waren Leviëten (zie ook 1 Kronieken 6: 33-34).

Elk jaar als Hanna komt met dat nieuwe priesterkleed, dan wordt Samuël herinnerd aan zijn roeping. Als zijn moeder komt, dan beseft hij dat weer. 'O ja, daarvoor ben ik hier, om hier te werken als priester. Ik ben door mijn moeder gegeven aan God, toegewijd aan God. Ik hoor bij de HERE.' Heel mooi ook dat in vers 19 de verbinding wordt gelegd met het offer: ze bracht hem dat nieuwe priesterkleed, 'wanneer zij met haar man kwam om het jaarlijkse offer te brengen.' Uit dat offer blijkt de toewijding aan God van Hanna en haar man Elkana. En die toewijding blijkt ook uit dat nieuwe priesterkleed, elk jaar een maatje groter. Te midden van al die misstanden in Silo wordt deze jongen, Samuël elk jaar weer door een nieuw priesterkleed herinnerd aan zijn roeping om een dienaar van God te zijn, toegewijd aan de HERE.

4. Doe Jezus aan!

En als je daar zo over nadenkt, dan wordt dit opeens een prachtig beeld van het Heilig Avondmaal. Want we hoorden aan het begin van de dienst dat er ook voor ons kleding klaarligt, kleding om aan te trekken. Paulus zegt dat in Romeinen 13: 14: 'Maar bekleed u met de Here Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken.' Ook Paulus heeft het over een wereld vol zonde en duisternis. Vers 13: 'Laten wij, als op klaarlichte dag, op een gepaste wijze wandelen, niet in zwelgpactijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in ruzie en afgunst. Maar bekleed u met de Here Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten op te wekken.'

Ook in deze tekst zie je datzelfde contrast: we leven in een zondige wereld, maar het gaat erom dat je de juiste kleding aantrekt. Zoals Samuël elk jaar een nieuw priesterkleed kreeg, zo mogen wij ons kleden met de Here Jezus Christus. Elke keer als we het Avondmaal vieren, doen we als het ware de Here Jezus aan. En als God dan naar ons kijkt, dan ziet Hij geen zondig mens, bevlekt met schuld, nee, dan ziet Hij Zijn Zoon, Zijn volmaakte Zoon, onze Verlosser. En als mensen naar ons kijken, dan zien ze dat we bij Jezus horen. Dat we priesters zijn, mensen die de nood van de wereld bij God brengen, in het gebed, en die de bevrijdende boodschap van God bij de wereld brengen. Het is dus heel praktisch, wat dat betekent, dat je 'de Here Jezus aandoet'. Als jij straks naar buiten loopt en iemand maakt een fout in het verkeer, en jij begint te schelden, dan past dat niet bij je kleding. Maar als jij iemand ziet die op de grond ligt en hulp nodig heeft, dan past het wél bij je kleding om die ander te helpen.

Vorige week hadden we in de Laurens Live-dienst als gastspreker Arend Voogt. Hij is politieagent en vertelde over zijn werk. Op een dag was er een schietpartij, nota bene op een kinderspeelplaats. Arend Voogt was als eerste politieagent ter plaatse. Hij loste een waarschuwingsschot. Maar hij was in burger, hij had geen uniform aan. Toen kwamen er andere agenten, in uniform, en zij zagen Arend, in burger, met een pistool in zijn hand, en hij voldeed aan het signalement van de verdachte. Opeens besepte hij: 'Mijn collega's zullen denken dat ik de dader ben, want ik heb geen uniform aan!' Gelukkig liep het goed af. Een uniform geeft duidelijkheid. Het laat zien bij wie jij hoort, wat jouw roeping is.

Voel je het? Je kleden met Jezus Christus, dat bepaalt je hele leven! Je hoort bij Hem! Als je straks een stukje brood eet, en een slokje wijn drinkt, of druivensap, dan ben je één met de Here Jezus. Je neemt Jezus in je op, want het brood is Zijn lichaam, en de wijn is Zijn bloed. Je trekt Hem aan, als een priestergewaad. En zo leef je dicht bij Hem, net als Samuël, die groot werd 'bij de HERE'. Zó houd je het vol in een wereld vol duisternis, vol zonde en verleiding. Alléén zo!

Vandaag ligt dat nieuwe priesterkleed voor je klaar. Is dat niet een prachtig beeld? Elke keer een nieuw begin. Elke keer nieuwe kleren. En het zijn kleren *op de groei*. Kijk maar in het laatste vers, vers 26: 'En de jonge Samuel kreeg gaandeweg meer aanzien en gunst, zowel bij de HERE als ook bij de mensen.' Dit is zó hoopvol! Daar in Silo, in dat Sodom en Gomorra, in Silo waar God tóch blijft werken, waar tóch die ark nog staat, waar God tóch nog gebeden verhoort – daar in Silo is een jonge priester die het niet alleen volhoudt om trouw te zijn aan God, maar die ook gróeit! Hij gróeit in 'aanzien en gunst, zowel bij de HERE als ook bij de mensen'. In die duisternis straalt Gods licht, en dat licht straalt steeds helderder.

Als wij één zijn met de Here Jezus, dan zullen we het ook in onze samenleving niet alleen volhouden, we zullen niet alleen overléven als christenen, nee, we zullen ook gróeien – groeien in liefde voor mensen, in liefde voor deze stad, in dienstbaarheid, in geloof, in verbondenheid met onze Verlosser. En de wereld zal het merken, mensen zullen het zien, dat we gekleed zijn met de Here Jezus.

Vandaag vieren we het Heilig Avondmaal. Ik hoop dat je het mee kunt vieren. Maar als dat nog niet kan, omdat je nog toegroeit naar je belijdenis, of omdat er iets in de weg staat, weet dan – of je het nu wel meeviert of niet meeviert: hier ligt jouw nieuwe manteltje klaar. Als kind van God mag je het aantrekken. Het is speciaal voor jou gemaakt, op de groei. Je mag groeien, in die mantel, in Jezus. Je mag groeien in liefde voor God en mensen. En als je het Avondmaal nog niet meeviert, mag je groeien naar het meevieren.

Wie je ook bent: doe de Here Jezus aan!
Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, renewanloon@samaritaan.org